

RODAŁ (3) *sb m*

rodał (2), **rodal** (1); *rodał* : *rodal SarnStat* (2:1).

o jasne, a pochylone.

sg N rodął (1). ◇ A rodął (2). ◇ [L rodale.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Zwój pergaminowy zawierający pięcioksiąg Mojżesza, Torę, w języku hebrajskim (z srgniem. rodel, rodal 'zwój papieru'); rodale JanStat (3) : [Zawždy ten kthóry ná przysięgę inftiguie/ przeftawa ná tym ípofobie / kthórego ón Ruśin/ żyd/ álbo Turczyn vżywa [...]: żyd ná świniéy íkórze/ álbo ná Rodale ítoi. GroicTyt 121 (Linde)].

Zwrot: »przysięgać na rodał [czyj = Żydów]« (2): VStáwiamy/ áby żaden Zyd nie przysięgał ná Rodal ich/ iedno o wielkie íprawy SarnStat 255 [idem] 263 [idem] [HerburtStat 369 (Linde)].

Szereg: »księgi albo rodał« (1): Heliażu Zydzie/ ia ciebie nápominam przez te trzy litery/ y przez ten Zakon/ ktory dał pan Bog Moyzełzowi [...]: iż te księgi álbo ten Rodal íełt prawdziwy y ípráwiedliwy SarnStat 264 [idem] [HerburtStat 377 (Linde)].

LWil, MP